

στις 10 Απριλίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, επιτρέποντας την ονομασία «or» (χρυσός) μόνο για τα τεχνουργήματα με περιεκτικότητα σε χρυσό 750/000, ενώ αυτά με περιεκτικότητα 375 ή 585/000 φέρουν την ονομασία «alliage or» (κράματα χρυσού), η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 της Συνθήκης ΕΚ,
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η επίδικη νομοθεσία απαγορεύει την εμπορία υπό την ονομασία «or» των τεχνουργμάτων που περιέχουν χρυσό σε ποσοστό 585 ή 375 επί τοις χιλίοις, τα οποία μπορεί να έχουν την ονομασία αυτή στο κράτος μέλος προελεύσεώς τους, και καθιστά έτσι δυσχερέστερη την εμπορία των τεχνουργμάτων αυτών.

Η απαγόρευση αυτή δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από την προστασία των καταναλωτών και την εντιμότητα στις εμπορικές συναλλαγές, αφού η επισημάνση αρκεί για τον σκοπό αυτό.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 11 Απριλίου 2003

(Υπόθεση C-168/03)

(2003/C 135/30)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Isabel Martínez del Peral, μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 11 Απριλίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, περιλαμβάνοντας στην παράγραφο 1 της μόνης μεταβατικής διατάξεως του βασιλικού διατάγματος 1215/1997 της 18ης Ιουλίου 1997, με το οποίο θεσπίζονται οι ελάχιστες προδιαγραφές ασφαλείας και υγείας για τη χρησιμοποίηση εξοπλισμού από τους εργαζόμενους, μία πρόσθετη περίοδο προσαρμογής για τον εξοπλισμό που έχει ήδη τεθεί στη διάθεση των εργαζόμενων στην επιχείρηση και/ή στο κατάστημα πριν από τις 27 Αυγούστου 1998, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει

από τα άρθρα 10 και 249 ΕΚ και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/655/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 1989, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 95/63/ΕΚ⁽²⁾ της 5ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφαλείας και υγείας για τη χρησιμοποίηση εξοπλισμού από τους εργαζόμενους κατά την εργασία τους,

2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην πρώτη περίοδο της παραγράφου 1 της μόνης μεταβατικής του διατάξεως, το βασιλικό διάταγμα έταξε προθεσμία δώδεκα μηνών από της ενάρξεως της ισχύος του για την προσαρμογή του εξοπλισμού, ο οποίος εχρησιμοποιείτο ήδη στις επιχειρήσεις, στις προδιαγραφές του παραρτήματός του Ι (το οποίο αντιστοιχεί στο παράρτημα Ι της οδηγίας). Δεδομένου ότι το βασιλικό διάταγμα άρχισε να ισχύει στις 27 Αυγούστου 1997, με την εν λόγω προθεσμία χορηγήθηκε στους Ισπανούς επιχειρηματίες μεταβατική περίοδος πολύ μεγαλύτερη από την προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας.

Στη δεύτερη, τρίτη και τέταρτη περίοδο της παραγράφου 1 της μόνης μεταβατικής διατάξεως ορίζεται ότι, όταν, σε ορισμένους τομείς, για συγκεκριμένους αντικειμενικούς λόγους, ο εξοπλισμός δεν μπορεί να προσαρμοστεί εντός της προθεσμίας των δώδεκα μηνών, η επιθεώρηση εργασίας, κατόπιν αιτιολογημένης αιτήσεως των πλέον αντιπροσωπευτικών επιχειρηματικών ενώσεων του κλάδου και προηγούμενης γνωμοδοτήσεως των πλέον αντιπροσωπευτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων του ίδιου κλάδου, μπορεί να επιτρέψει κατ' εξαίρεση ένα σχέδιο προσαρμογής του εργασιακού εξοπλισμού προς το παράρτημα Ι του βασιλικού διατάγματος (το οποίο αντιστοιχεί στο παράρτημα Ι της οδηγίας) διάρκειας το πολύ πέντε ετών, λαμβανομένων υπόψη της σοβαρότητας και των συνεπειών της αντικειμενικής προβαλλόμενης καταστάσεως. Η αίτηση εγκρίσεως ενός τέτοιου σχεδίου έπρεπε να υποβληθεί, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, εντός προθεσμίας το πολύ εννέα μηνών από της θέσεως σε ισχύ του βασιλικού διατάγματος (δηλαδή, το αργότερο στις 27 Ιουνίου 1998) και η αρμόδια επιθεώρηση εργασίας έπρεπε να λάβει τη σχετική απόφαση εντός των επομένων τριών μηνών.

Η Επιτροπή φρονεί ότι η πρόσθετη αυτή περίοδος προσαρμογής είναι ασυμβίβαστη με την υποχρέωση που επιβάλλει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας και είναι εντελώς αδικαιολόγητη.

⁽¹⁾ σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφαλείας και υγείας για τη χρησιμοποίηση εξοπλισμού από τους εργαζόμενους κατά την εργασία τους (δεύτερη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 393 της 30.12.1989, σ. 13).

⁽²⁾ του Συμβουλίου ΕΕ L 335 της 30.12.1995, σ. 28.